

heller ikke nogen stor Ulykke ved at lade denne Femtedel af Hartkornsskatten gaa over til Ejendomsskyld, naar der vel at mærke alligevel søges gennemført den i Bemærkningerne til Lovforslaget anførte Overgang fra Ejendomsskyld til Jordskyld. Thi det er jo ikke Meningen at gaa tilbage til Hartkornsskatten, som ikke kan anses for retfærdigere end Ejendomsskylden.

Det, som det efter min Opfattelse særlig gælder om, er at finde en retfærdig Form for en Grundskat, saa at der af Jord med samme Beliggenhed og af samme Beskaffenhed kan blive svaret lige meget i Skat pr. Alen eller pr. Td. Land, alt efter den nøgne Jords Værdi. Med andre Ord: efter Grundværdien. Om der foruden Grundskat ogsaa bør paalægges Bygningskat, er noget, der kan tages frem til nærmere Undersøgelse i Udvalget. Men Hovedsagen er at faa gennemført en retfærdigere Beskatning af Landets Jord. Den nuværende Ejendomsskyld er som allerede udtalt en i høj Grad uretfærdig Beskatningsform, idet det er Handelsværdien af hele Ejendommen, altsaa med Bygningerne iberegnet, der danner Grundlaget for Skyldsætningen; og da der som Regel, særlig for Landbrugets Vedkommende, er langt større Efterspørgsel efter de mindre end efter de større Landejendomme, simpelt hen af den Grund, at der til at besidde en stor Landejendom udkræves en langt større Formue, ere de smaa Landejendommers Skyldsætning forholdsvis langt højere end de store Ejendommers. Dette har man ogsaa, den Gang disse Skattelove bleve vedtagne, været klar over, og for at raade Bod paa denne Fejl blev der indført en Bestemmelse om Fradrag for de mindre Ejendommers Vedkommende. Dette Fradragssystem fører ikke fuldt ud til Retfærdighed, og jeg tror ikke, at der ved flere Fradragssystemer kan naas fuldt ud til en retfærdig Beskatning af Landets Jord. En retfærdig Beskatning af Jorden kan kun ske efter Grundværdien. Og da bliver der ingen Brug for Fradrag, thi enten man er Ejer af flere Hundrede Tdr. Land, eller man kun er Ejer af nogle Hundrede Alen Jord, er Forholdet ens for alle, naar Skatten ansættes efter den Værdi, som Jorden har ifølge sin Beliggenhed og Beskaffenhed.

Der er ogsaa under denne Forhandling blevet udtalt, at en Overgang fra Ejendomsskyld til Jordskyld vilde være til Skade for Husmændene, der nu som bekendt faa de 2,000 Kroners Fradrag, og

særlig for de Husmænd, hvis Ejendomme ikke kunne vurderes til over 2,000 Kr. til Ejendomsskyld, altsaa ere skattefrie. Og dette er rigtigt, men da det er uretfærdigt, at nogen Del af Landets Jord skal være skattefrie, bør man ikke af den Grund undlade at medtage disse Ejendomme til Grundværdibeskatning. Med Besiddelsesretten til Jorden maa der ogsaa følge en Skattepligt. Og jeg er sikker paa, at den danske Husmandsstand er villig til at svare sin Del af den Jordskyld, som efter Grundværdien vil komme til at paahvile dens Jord.

Der er ogsaa en anden Grund til at gaa over til en Jordskat, nemlig den Omstændighed, at der oppe i det andet Ting for Tiden foreligger et Lovforslag om Jernbaneskyld, om en Grundværdistigningsskat paa de Grunde, der grænse op til nye Jernbaneanlæg. Dersom vi omlægge Ejendomsskylden til Jordskyld, vilde det da ikke være mere retfærdigt, at der kom til at paahvile al Jord en Værdistigningsskat, saafremt det ved de periodiske Vurderinger kan bevises, at Grundværdistigningerne ere fremkomne paa Grund af Samfundets Vækst og Udvikling? Man vilde saaledes kunne vente ogsaa at faa Grundværdistigningsskat af Grundene omkring de ældre Jernbaneanlæg, og mon det ikke var lige saa retfærdigt, at disse Grundes Værdistigning, der hidtil er bleven til Privatmands Fordel, herefter for en Del blev til Fordel for det Samfund, ved hvis Virksomhed Værdierne skabes? Naar Ejendomsskylden er omlagt til Jordskyld, ville Grundværdistigningerne være lette at finde, og ved at der lægges særlig Skat paa al Grundværdistigning, som skyldes Samfundets Vækst og Udvikling, vil man undgaa de store Jordprissvingninger, ligesom det ogsaa vil bidrage til at forhindre uheldige Jordspekulationer.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale dette Spørgsmaal til velvillig Overvejelse i det Udvalg, der muligen bliver nedsat i Anledning af det foreliggende Lovforslag.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

A. P. Andersen: Jeg kan ikke gøre for, at det ærede Medlem fra Lejre (K. J. Møller) stadig lever i den Misforstaaelse, at jeg har omtalt hans Henry George'ske Teorier. Jeg har, som paavist, ikke med et Ord omtalt dem. Det eneste, jeg har